

W Polsce żyje tylko około 200 par kulików wielkich. Jest to więc gatunek zagrożony wyginięciem w naszym kraju i dlatego potrzebuje pomocy. W 2013 r. na ratunek kulikom przyszło Towarzystwo Przyrodnicze Bocian, później dołączyło Polskie Towarzystwo Ochrony Ptaków, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Poznaniu, Biebrzański Park Narodowy i Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie. Od 2024 r. tych pięciu partnerów razem pomaga kulikom w ramach jednego projektu. Dzięki wspólnym działaniom udało się sprawić, że liczba kulików w Polsce już nie maleje.

Jak chronimy kuliki?

- szukamy gniazd kulików, aby móc je chronić
- dbamy o miejsca w których żyją, czyli ich siedliska, np. budujemy zastawki, które mają zatrzymywać wodę na łąkach
- zabezpieczamy gniazda kulików przed drapieżnikami
- wybieramy jaja z najbardziej zagrożonych gniazd i hodujemy kuliki do momentu aż będą w stanie latać, wtedy wypuszczamy je na wolność
- współpracujemy z rolnikami, aby nie kosili łąk zbyt wcześnie lub zostawiali nieskosizone powierzchnie wokół gniazd kulików
- obrączkujemy młode kuliki, a niektóre śledzimy za pomocą specjalnych nadajników, by sprawdzić jak sobie radzą
- aktualizujemy plany i dokumenty, które dotyczą ochrony kulika i miejsc jego występowania w Polsce
- mówimy o kuliku w mediach oraz na spotkaniach z rolnikami, myśliwymi i mieszkańcami regionów, w których żyją kuliki wielkie,
- organizujemy wydarzenia, które mają zwrócić uwagę na ten zagrożony gatunek i potrzebę jego ochrony

Beneficjenci

Finansowanie

Dofinansowane przez
Unię Europejską

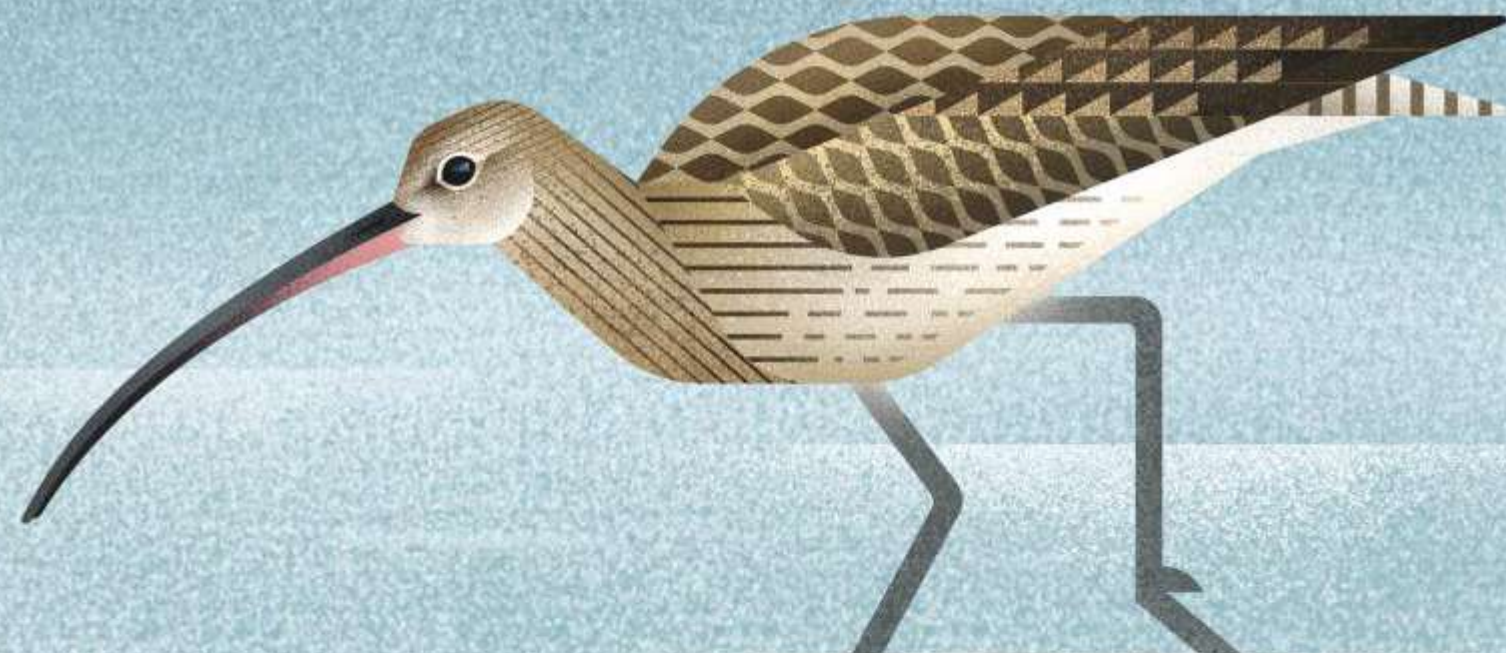

NARODOWY FUNDUSZ
OCHRONY ŚRODOWISKA
i GOSPODARKI WODNEJ

KULIK WIELKI

KOLOROWANKA z naklejkami

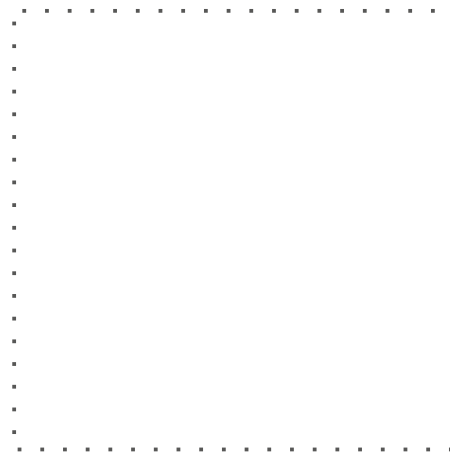

Dziób do zadań specjalnych

Kulik wielki ma długi, zakrzywiony dziób, który służy mu między innymi do wyciągania robaków i ślimaków z wilgotnej ziemi i błota. Działa jak pęseta – potrafi złapać nawet bardzo małe przysmaki, takie jak owady, nasiona i drobne owoce.

Ukryte wśród traw

Gniazdo kulika to płytki dołek w ziemi wyścielony suchymi częściami roślin lub słomą. Zwykle jest ukryte w trawie.

Samica składa w nim najczęściej cztery zielonkawe, brązowo nakrapiane jaja. Taki kamuflaż pomaga ukryć je przed drapieżnikami.

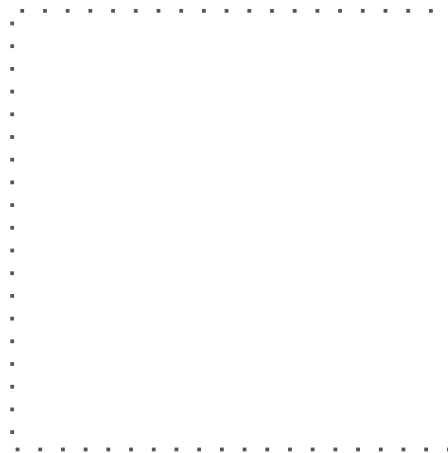
Początek pełen wyzwań

Pisklęta kulika wykluwają się po około czterech tygodniach.

Są zagniazdownikami – już po kilku godzinach potrafią chodzić i szukać pożywienia pod czujnym okiem dorosłych.

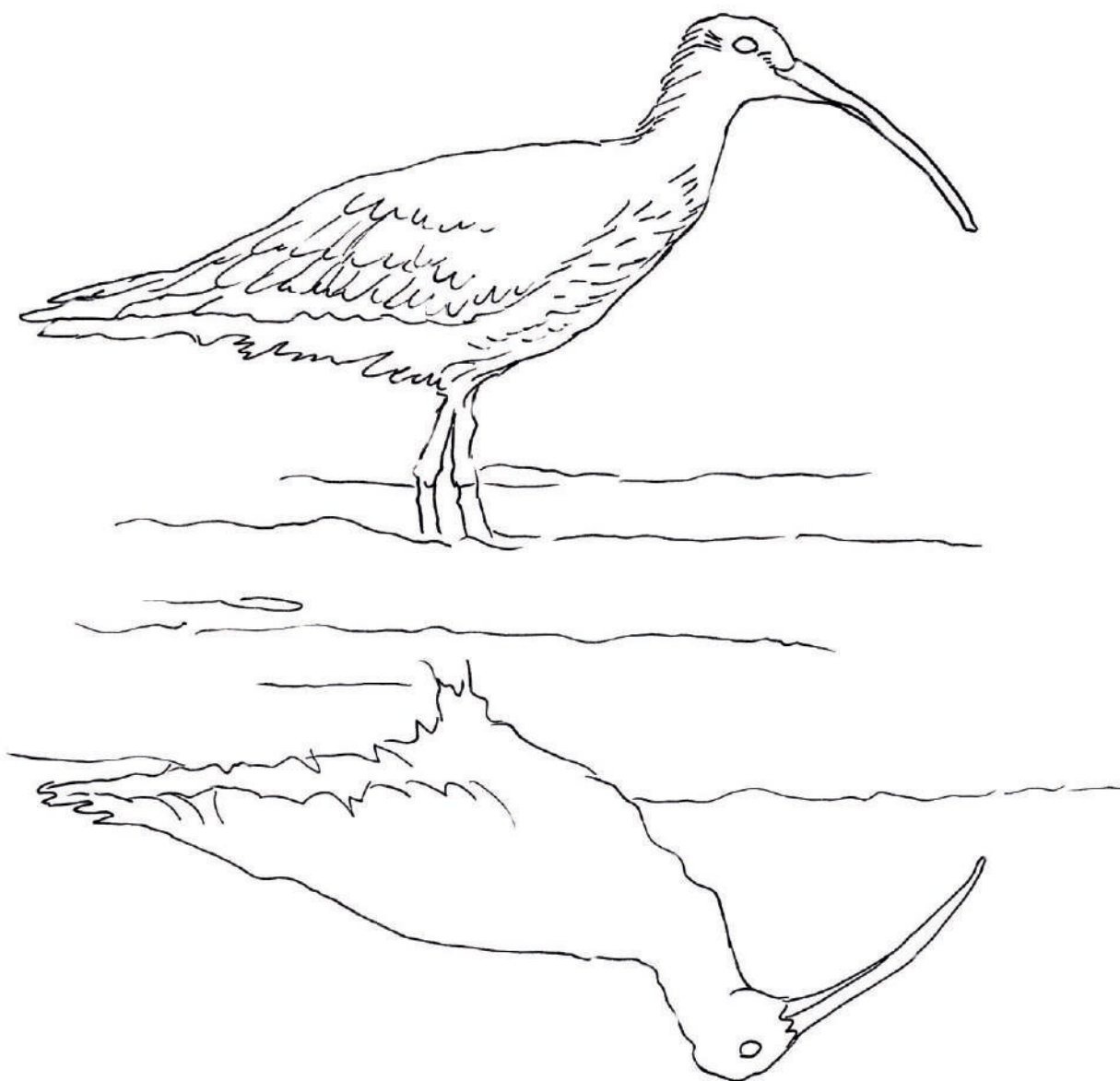
Młode pozostają pod ich opieką przez kilka tygodni.

W kulikowym królestwie

Kulik żyje na rozległych, wilgotnych łąkach w dolinach rzecznych i obniżeniach terenu. Unika bliskości lasów i zadrzewień, w których czają się drapieżniki. Najbardziej odpowiadają mu tradycyjnie użytkowane łąki i pastwiska. Wczesne koszenie to poważne zagrożenie dla jaja i piskląt.

W niebezpieczeństwie

Kulik wielki to gatunek zagrożony wyginięciem.

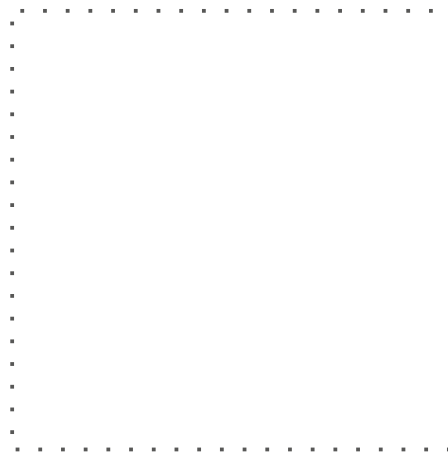
Największe niebezpieczeństwo dla młodych ptaków stanowią drapieżniki.

W dzień na jaja i młode czają się wrony siwe i kruki, nocą zagrożenie stanowią ssaki, przede wszystkim lisy.

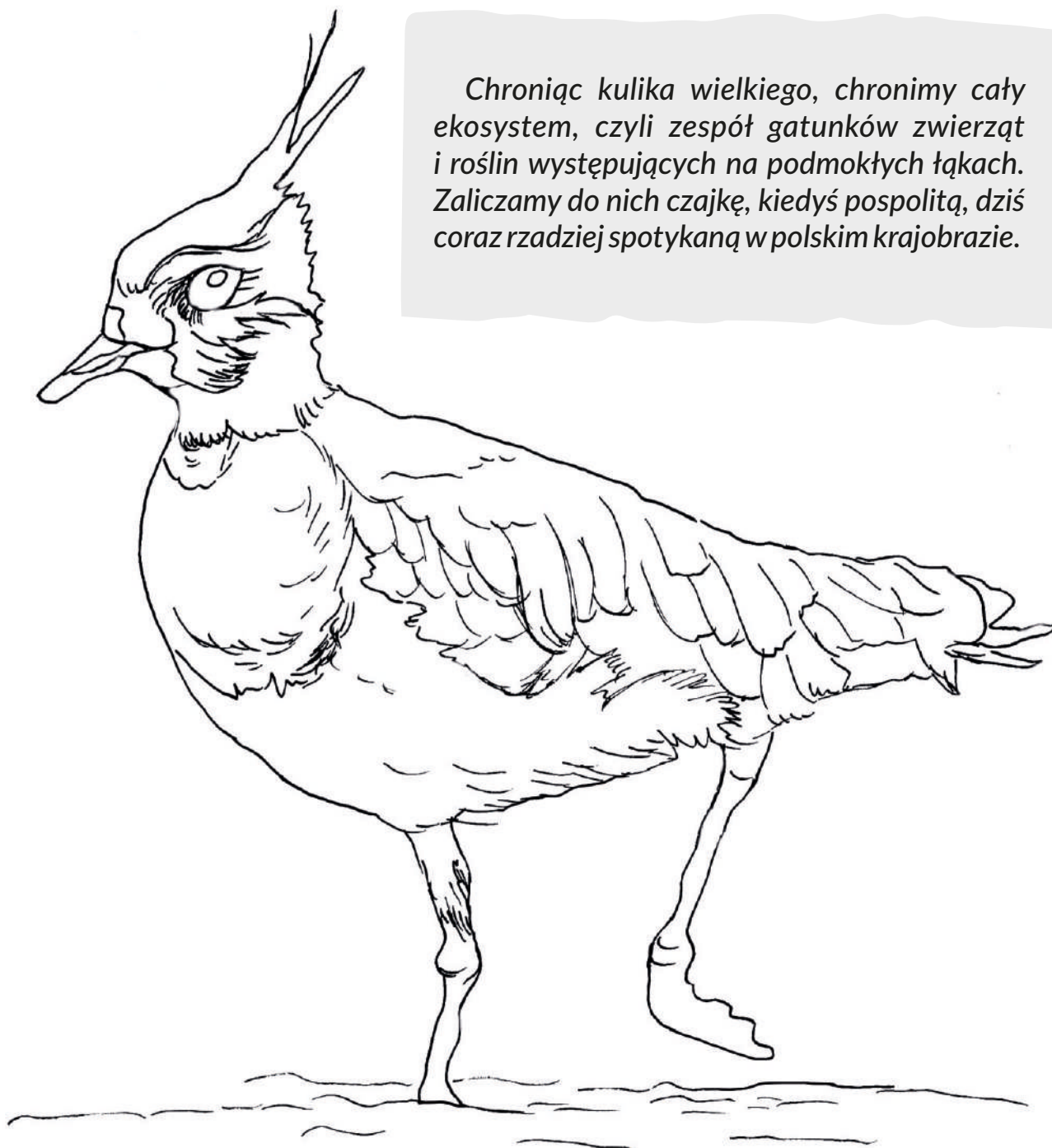

Gatunek parasolowy

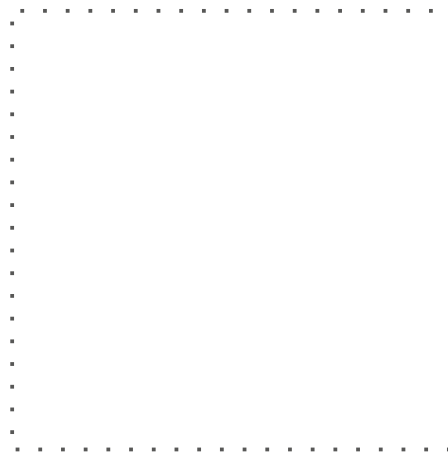
Chroniąc kulika wielkiego, chronimy cały ekosystem, czyli zespół gatunków zwierząt i roślin występujących na podmokłych łąkach. Zaliczamy do nich czajkę, kiedyś pospolitą, dziś coraz rzadziej spotykaną w polskim krajobrazie.

Sąsiedzi kulika

Obok kulika wielkiego na ziemi gniazdują między innymi ryczyki, czajki, krwawodzioby, kszuki i dubelty. Mają podobne wymagania – do życia potrzebują rozległych, wilgotnych, ekstensywnie użytkowanych łąk.

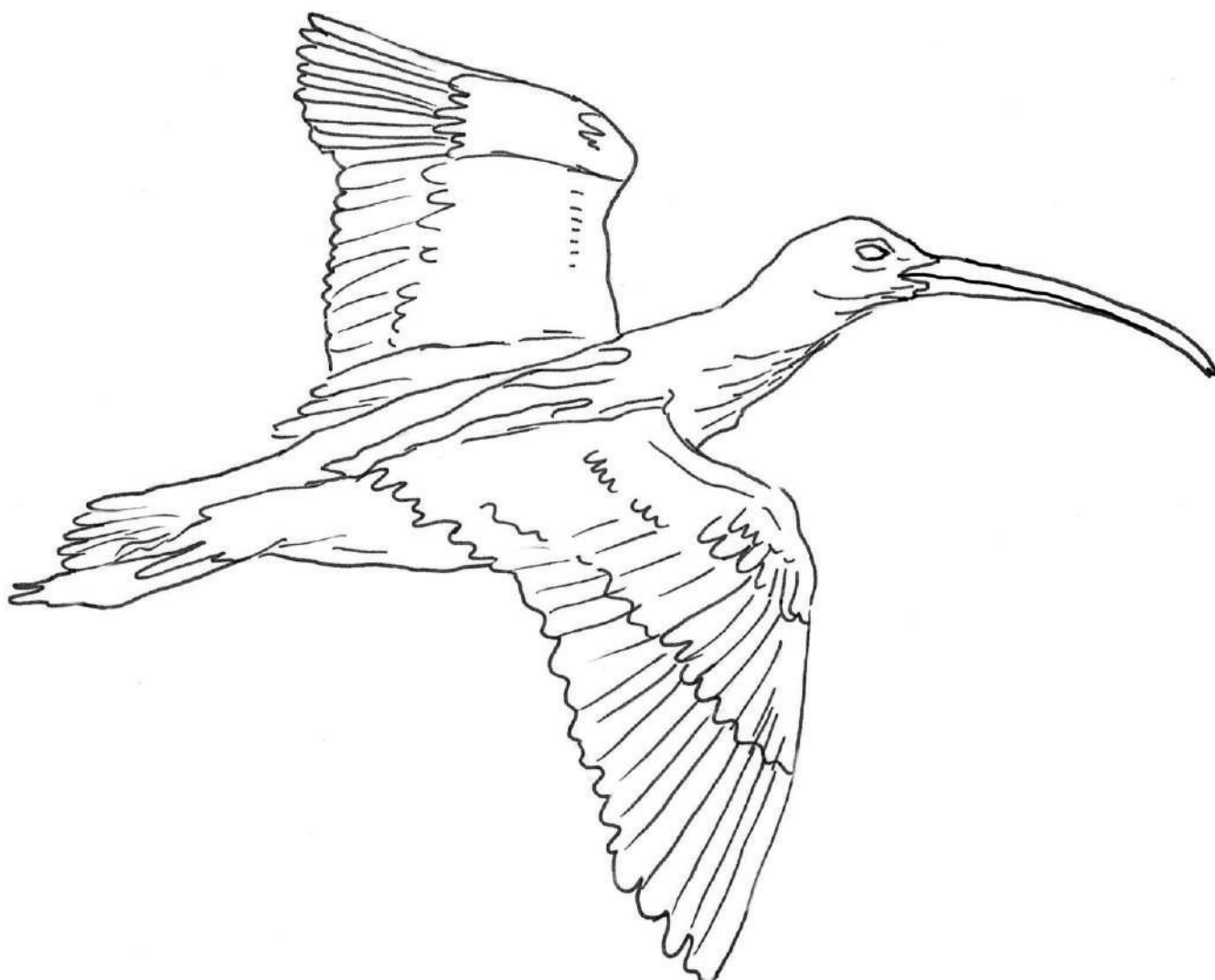

Lot pełen nadziei

Aby pomóc kulikom, dbamy o ich gniazda, by były bezpieczne.

Chronimy miejsca, w których żyją i pomagamy młodym kulikom, gdy potrzebują wsparcia. Dzięki tym działaniom, kuliki mogą wrócić do swojego naturalnego środowiska.

NAKLEJKI

NAKLEJKI

Wydano w ramach projektu pn. „Kulik WIELKI zagrożony. Ochrona kulika wielkiego *Numenius arquata* w Polsce”, LIFE23-NAT-PL-LIFEkulikPL 101147995, współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Funduszu LIFE oraz przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Konsorcjum projektowe

Beneficjent główny (koordynator):
Polskie Towarzystwo Ochrony Ptaków
ul. Ciepła 17, 15-471 Białystok, tel. 85 664 22 55
www.ptop.org.pl, sekretariat@ptop.org.pl

Partnerzy:

Towarzystwo Przyrodnicze „Bocian”
ul. Srebrna 16/9, 00-810 Warszawa
www.bocian.org.pl, biuro@bocian.org.pl

Biebrzański Park Narodowy
Osowiec-Twierdza 8, 19-110 Goniądz, tel. 85 738 30 00
www.bbpn.gov.pl, sekretariat@biebrza.org.pl

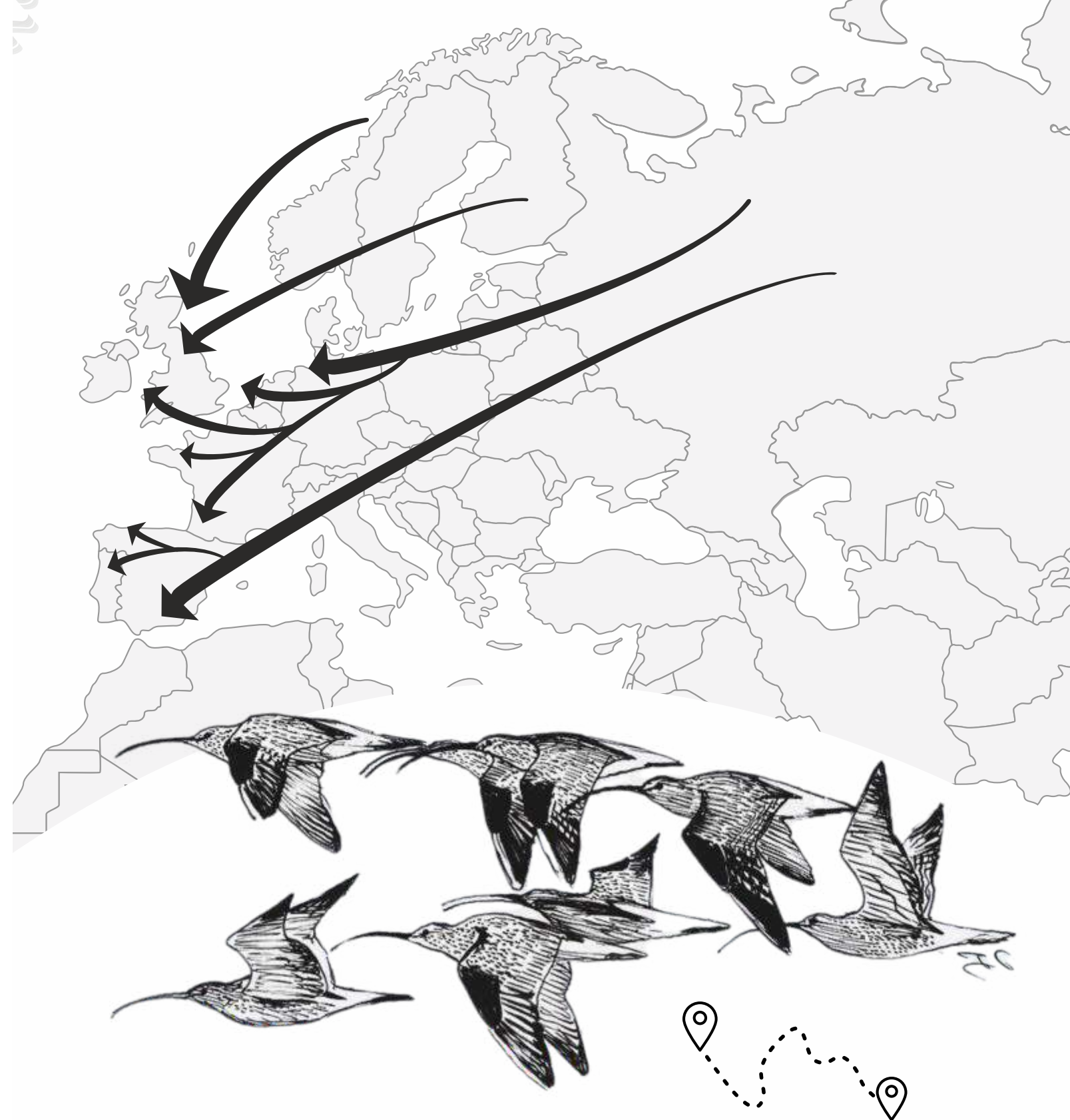
Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
ul. Henryka Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa, tel. 22 556 56 00
www.gov.pl/web/rdos-warszawa, sekretariat@warszawa.rdos.gov.pl

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Poznaniu
ul. Kościuszki 57, 61-891 Poznań, tel. 61 639 64 00
www.gov.pl/web/rdos-poznan, sekretariat.poznan@poznan.rdos.gov.pl

ISBN: 978-83-941123-6-3

Teksty: Dominika Piotrowska
Projekt logo i grafiki na okładce: Agnieszka Więckowska

Dowiedz się więcej: www.LIFEkulik.pl

KIERUNKI MIGRACJI

Kulik wielki gniazduje w Europie – od Wielkiej Brytanii, przez Francję, Niemcy i Polskę, aż po Rosję.
Zimę spędza na zachód i południe od lęgów – na wybrzeżach Atlantyku – we Francji, Hiszpanii i Maroku.
Wędruje szerokim frontem, zatrzymując się na odpoczynek np. nad Morzem Wattowym, gdzie też często zimuje. W mniej niż 10 dni potrafi pokonać aż 3600 km!
Ciekawostka: Każdego roku kuliki wielkie wracają w te same miejsca na lęgi i zimowanie.